

στορήματος. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο συγγραφέας του «Ο θάνατος του Αρτέμιο Κρουζ» συγκαταλέγεται ανάμεσα στους συγγραφείς που μεγαλούργησαν στις δεκαετίες '60 - '70 και εξακολουθούν να προσφέρουν ενδιαφέροντα μυθιστορήματα, κάνοντας στάχτη τις δάφνες της παγκόσμιας αναγνώρισης, αντί να κάτσουν πάνω σ' αυτές. Το τελευταίο του πόνημα είναι ένα σπονδυλωτό μυθιστόρημα με επίκεντρο τις οικογενειακές σχέσεις, που φέρει τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ολες οι ευτυχισμένες οικογένειες» (εκδόσεις Καστανιώτη). Οι ιστορίες που επιλέγει να διηγηθεί φωτίζουν κυρίως τις καθημερινές στιγμές της οικογενειακής ζωής, τα απωθημένα, τις αντιζηλίες, τις μικρές ταπεινώσεις και τα μεγάλα μυστικά.

A.M.

ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΣΑΒΙΑΝΟ

Ο νεαρός έχει κότσια

Λίγοι δημοσιογράφοι θα είχαν τα κότσια του Σαβιάνο: θα τολμούσαν δηλαδή να γράψουν ένα βιβλίο στο οποίο θα κατονόμαζαν ισχυρά μέλη της μαφιόζικης οργάνωσης που δρα στη Νάπολη, την περιβόητη Καμόρα. Το βιβλίο «Γόμορρα», που θεωρείται το συγγραφικό φαινόμενο της χρονιάς, με εκατομμύρια

πωλήσεις ανά τον κόσμο, δεν είναι σε καμία περίπτωση ένα ακόμη εύπεπτο best-seller. Είναι ένα ντοκουμέντο που στηλιτεύει την Καμόρα και αποκαλύπτει όλες τις βρώμικες λεπτομέρειες για την περίφημη δράση της εγκληματικής οργάνωσης, κάνοντας ευρέως γνωστό ένα θέμα που ακόμη και οι ίδιοι οι Ιταλοί αποφεύγουν να συζητούν. Ο ίδιος εξάλλου γνωρίζει πολύ καλά πώς είναι να μεγαλώνεις σε μια πόλη όπου οι εγκληματικές ενέργειες ήταν καθημερινό φαινόμενο. Γέννημα-θρέμμα της Νάπολη, ο Σαβιάνο παρακολουθεί χρόνια τη δράση της παντοδύναμης μαφίας, που έχει θέσει υπό τον απόλυτο έλεγχό της μια ολόκληρη πόλη, έχοντας διαβρώσει κοινωνικούς και πολιτικούς θεσμούς που, φαινομενικά τουλάχιστον, μοιάζουν να είναι στο απυρόβλητο. Ο 29χρονος Σαβιάνο αψήφησε τους άγραφους νόμους μιας από τις μεγαλύτερες παγκόσμιες εγκληματικές οργανώσεις και έγραψε, με σκληρό και ρεαλιστικό τρόπο, για όλα εκείνα που κάθε Ναπολιτάνος φοβάται να μιλήσει: για το εμπόριο κοκαΐνης και όπλων, για τις καθημερινές εν ψυχρώ δολοφονίες, για την αδράνεια της Αστυνομίας, κερδίζοντας από τη μια κοινό και κριτικούς (για και η ταινία του Ματέο Γκαρόνε, βασισμένη στο βιβλίο, απέσπασε το βραβείο της καλύτερης ευρωπαϊκής ταινίας) και από την άλλη αναγκάζοντας τον συγγραφέα του να ζει υπό το καθεστώς του φόβου και της συνεχόμενης απειλής. Για όλα εξάλλου υπάρχει και το ανάλογο αντίτιμο.

Γ.Β.

ΜΙΛΑΝ ΚΟΥΝΤΕΡΑ

Ο μέγας είρων της γραφής

